

ข้อคิดยามเช้า วันอาทิตย์ ที่ 14 กันยายน ค.ศ.2014

วันฉลองเทิดทูนกางเขน

กางเขนเป็นสัญลักษณ์ที่ก่อให้เกิดความคิดที่หลายหลากจากผู้พบเห็น ในปี 63 ก่อนคริสต ศักราช ชิเซโร นักพูด นักเขียนและนักการเมืองชาวโรมัน ได้บอกว่า การประหารชีวิตด้วยการ ตรึงกางเขนเป็นการกระทำที่ป่าเถื่อน สิ่งนี้ไม่ควรเกิดขึ้นกับพลเมืองโรมันอย่างเด็ดขาด หนึ่ง ร้อยปีหลังจากชิเซโรได้ประกาศถึงความป่าเถื่อนของการตรึงกางเขน นักบุญเปาโล นักเขียน และนักพูดชาวยิว ผู้ได้รับสัญชาติโรมันด้วย ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นนี้ว่า “คน ฉลาดปราดเปรื่องอยู่ที่ใดเล่า บัณฑิตอยู่ที่ใดเล่าและนักได้ปัญญาของโลกนี้อยู่ที่ใดเล่า...ขณะที่ ชาวยิวเรียกร้องขออัครจรรยและชาวกรีกแสวงหาปรัชญาญาณ เรากลับประกาศเรื่องพระคริสต์ เจ้าผู้ทรงถูกตรึงกางเขน...เพราะความโง่เขลาของพระเจ้ายิ่งฉลาดยิ่งกว่าปรัชญาญาณของมนุษย์ และความอ่อนแอของพระเจ้ายิ่งเข้มแข็งยิ่งกว่าพลังกำลังของมนุษย์” (1 คร 1:20-25)

สำหรับชิเซโรการตรึงกางเขนพลเมืองโรมัน เป็นเครื่องหมายของความป่าเถื่อน แต่สำหรับ

นักบุญเปาโลการตรึงกางเขนพระเยซูเจ้า พลเมืองยิวคนหนึ่ง เป็นแก่นแท้แห่งความหวัง เป็นเครื่องหมายแห่งความรักสูงสุด

แห่งความโง่เขลาของความรักและแห่งความยาวไกลที่ความรักสามารถไปถึง ความรักนี้แหละที่ทำให้ให้นักบุญเปาโลกล้า

เผชิญหน้ากับการถูกประหารชีวิตที่กรุงโรมในปี ค.ศ. 67 พระเยซูเจ้าไม่ได้ทรงสิ้นพระชนม์ตามธรรมชาติ พระองค์ทรงถูกตรึง

กางเขน พระองค์ทรงถูกทำให้สิ้นพระชนม์ กระนั้นก็ตาม พระองค์ไม่ได้ทรงรังเกียจ หรือดูถูกสถานภาพของมนุษย์ แม้ว่าพระ

เยซูเจ้าทรงมีคุณลักษณะทุกอย่างของพระเจ้า พระองค์ไม่ได้ทรงใช้สถานภาพอันสูงส่งนี้เพื่อประโยชน์ของตนเอง แต่ “ทรง

สละพระองค์จนหมดสิ้น ทรงรับสภาพดุด่าทาส เป็นมนุษย์ดุจเรา” (ฟป 2:7) ในการบังเกิดเป็นมนุษย์ พระเยซูเจ้าทรงนบถ

และยอมจำนนต่อพระประสงค์ของพระเจ้าและเข้าสู่สถานภาพมนุษย์เหมือนทาส ปราศจากสิทธิพิเศษใด ๆ ทั้งสิ้น เพื่ออุทิศ

ตนรับใช้มนุษยชาติจนถึงที่สุด ด้วยการสละชีวิตบนกางเขน กางเขนไม่ได้เป็นจุดหมายปลายทางสุดท้ายของพระองค์ แต่เป็น

เพียงทางผ่านที่นำไปสู่พระสิริรุ่งโรจน์เท่านั้น ด้วยเหตุนี้เอง “พระเจ้าจึงทรงเทิดทูนพระองค์ขึ้นสูงส่ง และประทานพระนาม

ให้แก่พระองค์ พระนามนี้ประเสริฐกว่านามอื่นใดทั้งสิ้น” (ฟป 2:9) ดังนั้น ในการกลับคืนพระชนม์ชีพของพระเยซูเจ้า

ความหวังได้ทอแสงขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง นี่คือเหตุผลที่ว่าทำไมเราจึงมีความหวัง ความหวังเกิดจากความรักยิ่งใหญ่ของพระเจ้า ผู้

ทรงยอมสละแม้แต่พระบุตรเพียงพระองค์เดียวลงมา เพื่อไถ่กู้เราด้วยการสิ้นพระชนม์บนกางเขน ความหวังของเราเกิดจาก

การสิ้นพระชนม์ของพระเยซูเจ้า นี่คือเหตุผลที่ว่าทำไมความคิดของชิเซโรจึงผิดและความคิดของนักบุญเปาโลจึงถูก ใน

กางเขนของพระเยซูเจ้า เราสามารถพบชีวิตใหม่ ชัยชนะ และความรอดพ้น นี่คือเหตุผลที่เราฉลองเทิดทูนกางเขนในวันนี้

ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน

พระสังฆราชขอแซฟ ลือชัย ธาตุวิสัย

ประมุขสังฆมณฑลอุดรธานี